

eest ollid. Ja Israël õnnistas Jõseppi
mollemad Pojad ja seadis omma õnnis-
tamisse: Sannades se noorem Bend wan-
nema este, sepärrast et sest noremast Ben-
nast, ehk Ewraimist, piddi surem Hult
Kahwast tullemä, kui sest wannemast
Wennast.

§. 317. Se peäle kutsus Israël ehk
Jakob keik ommad Pojad kokko, ja ütles:
Eulge kokko Jakobbi Pojad, ja kuulge
omma Jõsa Israëli (§. 229.)! Ma tah-
han teile teada anda, mis teile wiimsil
Päiwil peab sündima! Ta hakkas Rube-
nist peäle, ja ütles: Ruben, sinna olled
mo esfimenne Poeg! mo Rammo, ja min-
no esfimenne Joud; se keigeüllem Kõr-
gusses, ja se keigeüllem Tuggewusses!
Uaga sa ei peamitte keigeüllemaks jääma,
sest sa olled omma Jõsa Wodi peäle läi-
nud, ja olled sedda ürrateotanud! Se
olli

olli sesamma Pahhandus, mis ta omma
Jõsa ühhe Mäesega, Pilla Nimmi, ollä
teinud (§. 233.).

§. 318. Rubeni Järgmissed olled Si-
meon ja Lewi: need ollid needsammad,
kes omma He Tina pärrast ollid sedda
Mõrtsuka-Eõdd Sefemi-Viinas teinud
(§. 226.). Nende üllekohtust Wihha
wandus Israël ärra, ja ütles: Minno
Hing ärgo sago mitte nende sallaja Nõus-
se, ja minno Mu ärgo sago nende Seltsi-
ga ühte! Arranetud olgo nende Wihha,
et ta ni tuggew olnud! ja nende hirmus
Wihha, et ta ni kange olnud! Ma tah-
han neid ärrajaggada Jakobbi sekka, ja
neid laijale pillada Israëli sekka! Se sai
Lewi Sugguwõssa polest õige selgeste tõeks
pärrast sedda, et neid ärrajaggati teiste
Israëli-Easte Suggu-Arrude sekka.